

NÆVNET FOR ETNISK LIGESTILLING

The Board for Ethnic Equality

Den 16. april 1999

Indenrigsministeriet
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K.

Vedrørende hørings svar til forslag til lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovo-provinzen i forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovo-nødloven)

Ved skrivelse af d. 14. april 1999 har Indenrigsministeriet fremsendt forslag til lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovo-provinzen i forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovo-nødloven). Det fremgår af skrivelsen, at loven er fremsat samtidig og vil blive førstebehandlet i Folketinget d. 16. april 1999.

Det er Nævnet for Etnisk Ligestillings opfattelse, at der ikke er behov for Kosovo-nødloven, idet Kosovo-albanerne er konventionsflygtninge, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1. De kan derfor inviteres til at tage ophold i Danmark med asyl ifølge udlændingelovens § 8. De eksisterende regler sikrer, at Kosovo-albanerne opnår midlertidig beskyttelse inden for de første 3 år og kan inden for denne periode tilbagesendes, hvis forholdene i hjemlandet tillader det. Ved at benytte de eksisterende regler sikres det endvidere, at de Kosovo-albanske flygtninge opnår rettigheder under opholdet på lige fod med andre nyankomne flygtninge fra konfliktområder i Afrika, Mellemøsten m.v.

Nævnet for Etnisk Ligestilling skal derfor anbefale, at de Kosovo-albanske konventionsflygtninge tilbydes beskyttelse i Danmark i henhold til udlændingelovens § 7 og 8 (dvs. ved at forøge antallet af kvoteflygtninge), hvorved de sikres rettigheder og pligter på lige fod med andre nyindrejste kvoteflygtninge eller anerkendte spontanflygtninge i Danmark.

Indledning

Nævnet for Etnisk Ligestilling skal indledningsvis udtrykke glæde over, at Danmark er parat til at yde en omfattende humanitær hjælp til flygtningene i nærområdet, og samtidig, at vi i fællesskab med en række andre lande tilbyder beskyttelse til en del af disse flygtninge her i landet. Dette må først og fremmest ses som et helt

nødvendigt tilsagn om solidaritet med de lande i nærområdet (Makedonien/Albanien), der bærer hovedbyrden i forbindelse med modtagelse af flygtningestrømmen fra Kosovo. Hvis andre lande ikke tilbyder beskyttelse af nogle af de mange flygtninge, kan man i værste fald frygte, at landene i nærområdet må lukke deres grænser for ikke selv at bryde sammen som samfund. Det anslås, at der stadig væk befinder sig ca. en million Kosovo-albanere i Kosovo, hvor mange er internt fordrevet.

Forslaget om at modtage en første kvote på 1500 flygtninge kommer på et tidspunkt, hvor befolkningens opbakning bedst kan sammenlignes med modtagelsen af flygtninge fra opstanden i Ungarn i 1956. Den folkelige opbakning må ses i lyset af, at de forfølgingsformer, der har forårsaget flygtningestrømme siden da, er blevet stedse grovere, og at den systematiske etniske udrensning, vi senest har været vidne til i det tidligere Jugoslavien, har nået et omfang, der ikke er set tilsvarende i Europa siden 2. Verdenskrig.

Det må kræves, at ofrene for den etniske udrensning får mulighed for at vende hjem i tryghed og værdighed til deres land. Udrensning og aggression må ikke kunne betale sig, og det må derfor være et uomgængeligt krav, at den etniske balance i Kosovo forsøges genoprettet.

Dette ubetingede krav må dog ikke forhindre, at der samtidig ydes flygtningene beskyttelse og sikkerhed for, at de kan starte et nyt liv i trygge omgivelser i Danmark, indtil det bliver muligt at vende hjem.

Etnisk ligestilling for Kosovo-albanere i Danmark

Den etniske udrensning i Kosovo er det ultimative modstykke til den etniske ligestilling, som Nævnet arbejder for at sikre. Danmarks svar på udrensningerne bør derfor være at sikre ofrene for udrensningen den størst mulige grad af et-